

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 3

MÁJ, JÚN 2006

Ročník: X.

Z obsahu:

- Logo osláv • Sadia máje na Ducha • Zo zasadania OZ • Pribehy z čias dávno minulých • Deň Zeme • Zázračná voda z Bobroveckej doliny O mesiacoch • Záhradkári na Flóre • Dôchodecovia v akcii • Bedlivé oko •
- Medzinárodný úspech • Na celoslovenskej súťaži • Pozvánka • Kultúrny dom v Bobrovci •

Logo osláv

Predstavujeme Vám logo osláv 775. výročia prvej písomnej zmienky o Bobrovci. Predchádzala mu súťaž na našej základnej škole. Vyhral návrh žiaka VIII. B triedy Jakuba Klejku. Prešiel grafickou úpravou a bude sprievodcom všetkých aktivít spojených s výročím našej obce.

Zo zasadania OZ

Dňa 2.5.2006 sa uskutočnilo zasadanie Obecného zastupiteľstva obce Bobrovec. Poslanci vzali na vedomie správu o plnení uznesenia č. 1/2006, správu o pripravených prácach na dostavbu a rekonštrukciu kultúrneho domu, informáciu Ing. Miroslava Triznu, riaditeľa SVS, závod. L. Mikuláš, o plánovanom rozdelení SVS, a. s. Žilina na šest' nástupníckych akciových spoločností, žiadost' Bobroveckého poľnohospodárskeho družstva o prejednanie opravy rozhodnutia č. 34/1996. Schválili Zmluvu o dielo č.3/2006 zhotoviteľom firmou Petrus, s. r. o. L. Mikuláš a objednávateľom Obcou Bobrovec o dielo „Dostavba kultúrneho domu Bobrovec“, prípravu a

V Bobrovci sa sadia máje na Ducha

Cestovali ste už 1. mája, povedzme z Bratislavu? Z vlaku alebo auta, vidite hlavne po dedinách, zasadene ozdobene máje.

V Bobrovci a aj v mnohych liptovskych dedinach sa však máje sadia v sobotu pred Svätodušnou nedeleou. Odkedy a prečo, sme sa zatial nedopátrali, ale tradiciu zachovávame. U nás sme ju obohatili o „chodenie s kačičkou“. Samozrejme, bez dychovej hudby by to nešlo. Hasiči v uniformách dvihajú a sadia vysoké máje, na ktorých vejú stužky. Všetci poznáme túto peknú tradíciu.

V tomto, pre Bobrovec jubilejnem roku, chceme tradiciu dodržať tak povediac do bodky. Hasiči, máje, dychová hudba a mládež „s kačičkou“ navštívia každý dom.

Nezatvárajte pred nimi dvere, privítajte ich tak, ako ich vitali vaši starí rodičia a vypočujte si pozdrav, v ktorom vám budú priať zdravie a hojnosť. Nedopust'te, aby obišli váš dom, lebo prídu obnoviť biblickú spomienku....., ale to si už vypočujete od nich. Potom určite príde na námestie, aby ste pri piesni:

„Sadíme my máje...“ videli, ako sa dvíha najvyšší máj v Bobrovci.

A.O.

vypracovanie projektu rozdelenia so všetkymi súvisiacimi dokumentmi, ktoré budú jeho súčasťou, v zmysle predpisov Slovenskej republiky, ktorým sa rozdelí Severoslovenská vodárenská spoločnosť, a. s. Žilina, ktorej je Obec Bobrovec akcionárom.

Na zasadani sa ďalej diskutovalo ohľadom pozemkov pod Základnou školou, Športovým klubom a bytovkami, ktoré boli zapísané na list vlastníctva Obce Bobrovec.

-KO-

Príbehy z čias dávnomínulých

Pani Mária Fašiangová, rodená Triznová poslala do Ozveny fotografiu a nasledovné riadky:

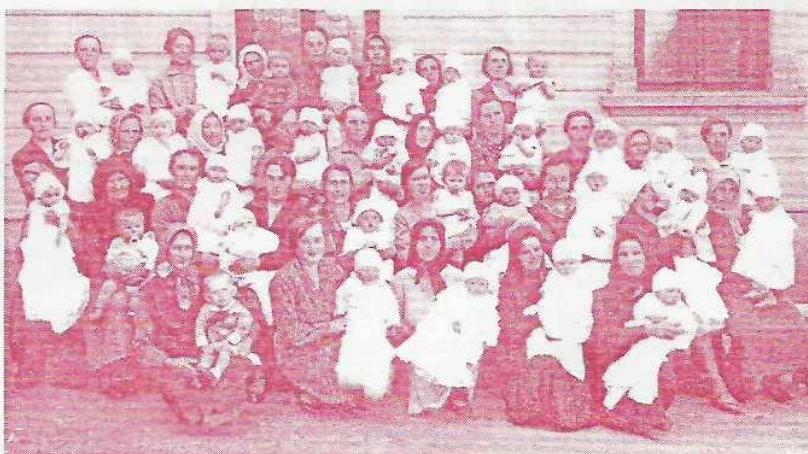
Vážení spolužiaci!

Na tejto fotografiu ste Vy v náručí svojich mám. Dnes ste už váženi občania: otcovia, mamy, staré mamy, starí otcovia, **ba aj** prastarí rodičia. V roku 2006 ste sa dožili vzácneho jubilea 3/4 storočnice, krásnych 75 rokov. I keď medzi Vami už niektorí chýbajú, predsa táto fotografia poteší, hlavne tých, ktorí ju nemajú. Je to historický dokument z očkovania proti kiahňam ročníkov 1931-1933.

Najvyšší rad: R. Volaj, A. Tomková, V. Gombová, R. Miko, J. Kello, A. Kunová, J. Rusina (Cilkin).

Nižší rad: M. Triznová, M. Vavreková, B. Mašurová, V. Buntová, A. Komár, K. Gomba, B. Mikušiaková, A. Fašiang, A. Varečková, L. Vejčíková.

Sediace: Z. Kapitáňová, K. Hlavčo, A. Spilá, J. Hlavaj, K. Rak, Kňazovetská, M. Fašiangová (Smrečanka), V. Frianová, R. Lisá, J. Rak (Gauko).

Kľačiace: K. Mašura, M. Lisá, A. Hlaučová, Július Machaj, M. Beláni.

Toto cestou by som Vám chcela, milí spolužiaci, popriat' veľa zdravia, životného optimizmu a krásnych slnečných dní. Nech prežijete ešte kus ľudského šťastia so svojimi najmilšími.

Vaša spolužiačka

Deň ZEME

Každý človek, ktorý počuje slová „Deň Zeme”, si určite pomyslí na našu planétu, na jej záhadu, divy, krásne miesta a iné zaujímavosti.

Práve v tento deň prišli do našej školy pracovníci Slovenského múzea ochrany prírody a jaskyniarstva. Najzaujímavejšiu a pútavú prednášku mal pán Pavel Ballo, zamestnanec tejto organizácie. Porozprával nám rôzne zaujímavosti o živočíchoch, ktoré žijú vo vysokohorskom prostredí. Hovoril nám o kamzíkovi vrchovskom tatranskom a svišťovi horskom. Kamzík a svišť sú obaja endemity, čo znamená, že žijú len na určitom mieste, a tak sú chránené. Ľudia, ktorí navštievujú Tatry, často porušujú zákony. Tým vyrúšajú zvieratá, ktoré sa vyťakajú a hrozí im nebezpečenstvo. Kamzík vrchovský tatranský sa po latinsky nazýva Rupi Kapra. Podobá sa na kozu, ale tá určite neskáče tak dobre ako on. Capovi aj koze kamzíka vyčnievajú na hlove rohy, ktoré nezhadzujú. Podľa nich sa dá určiť, či je kamzík

cap alebo koza. Koza ich má zahnuté dopredu a cap dozadu. Podobne ako psy si znácia svoje teritórium. Keď prichádza zima, presrstújú sa. Dlhé chlpy na chrbe im slúžia na to, aby po nich lepšie stekala dažďová voda. Volajú sa pesíky. Cez leto sa živí šťavnatými bylinami, cez zimu obžiera mach a lišajníky zo skál. V prípade nedostatku potravy ich v zime ochrancovia prírody prikrumujú. Jeho predátorom sú rys, orol, krkavec, líška a vlk. Ľudia často vodia psov do hôr a plašia kamzíky. Nebezpečenstvo hrozí hlavne kozám, ktoré čakajú mladé a môžu potratíť. Preto sú na jar vysokohorské doliny a chodníky uzavorené. Málokedy sa koze narodia dvojčatá.

Svišť horský sa po latinsky nazýva Marmota a patrí medzi hlodavce. Cez zimu spí veľmi dlho, až 7 mesiacov. Prezimuje z vlastného tuku, ktorý si nahromadi cez leto. V brlohu spi celá rodina svišťov. Stočený do kŕbka naježí chlpy, aby zmenšíl výdaj tepla. Teplota klesne z 37°C na 4°C.

Dúfame, že ľudia prestanú ubližovať nielen zvieratám, ale aj celej našej zemeguli.

Katarína Hromadová, VI. B

Veronika Pisarčíková, VI. B

Nikola Turčiaková, VI. B

Vybavovanie žiadostí SSE

Stredoslovenská energetika, a. s. ponúka občanom ako náhradné riešenie za zrušené zákaznícke centrum v L. Mikuláši vytvorenie spádových obcí v okrese L. Mikuláš, kde sa bude realizovať zber požiadaviek, žiadostí o vydanie stanovísk a rozhodnutí pre stavebné konania, vyjadrenia k prípojkám a pod.

Jednou zo spádových obcí bola určená aj obec Bobrovec.

Občania, organizácie, ktorí budú potrebovať vyjadrenia k uvedenej činnosti, dostanú na Obecnom úrade v Bobrovci tlačivo, ktoré po vyplnení ponechajú na Obecnom úrade, kde si ich vyzdvihne poverený pracovník SSE a následne dohodne termín vyriešenia žiadosti.

starosta obce

Zázračná voda z Bobroveckej doliny

V strednej časti Liptovskej kotliny pod Západnými Tatrami (predtým Liptovskými hoľami), v údoli Jaloveckého potoka, leží teraz už 775 ročný Bobrovec.

Jeho obyvateľia sa zaoberali poľnohospodárstvom, murárstvom, tešárstvom, obuvníctvom, výrobou plátna a modrotlače. Patrili medzi vychýrených murárov. Začiatkom minulého storočia svoj um využili pri výstavbe centra Budapešti. V spomienkach najviac utkvela výstavba a kultúrne dianie na známom bulvári Kerepesi út (Kerepecká ulica).

V roku 1767 bol v Bobrovci zriadený muzikantský cech, v tom čase jediný na Slovensku.

Pozrite sa vyššie nad dedinu, do príahlých hôr, ktoré tiež živili obyvateľov obce. Chovalo sa tu veľa statku, ktorý v letných mesiacoch vyháňali pastieri vypásat ľažko prístupné doliny a vysokohorské lúky.

Jednou z týchto dolín, nad ktorou tróni najvyšší vrch Baníkov (2178 m n.m.) je dolina **Parichvost**. V súčasnosti je známa skôr ako najlavíneznejšia dolina v Západných Tatrách s najdlhšou lavinovou dráhou. Najväčšiu lavínu si pamäťame z roku 1975, sneh z nej sa roztápal až dva roky. Hukot veľkej lavíny môžeme začúť aj oproti v Červenci. V lavinach tu skončilo už veľa kamzíkov a niekoľko českých turistov.

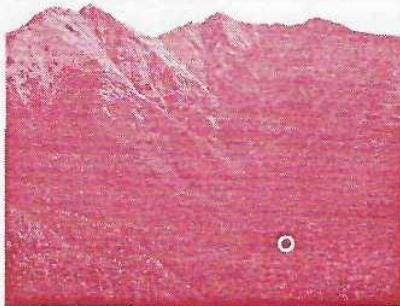
Bobrovský ľadovcový kotol zvierala velikány: Pachoľa, Baníkov, Prísllop, Kozie chrby a severné žľaby Ráztoky, ktorej výška sa zhoduje s Kráľovou hoľou (1948 m n.m.) v Nízkych Tatrách. V týchto nadmorských výškach na alpínskych lúkach dorastá šťavnatá pastva oveľa neskôr ako na slnku zaliatom vápencovom Červenci. V Ostrých pŕtiach Parichvostu v tatranských žulách bola skromnejšia, ale plná nádherných šťavnatých horcov, ktorých liečivé účinky poznali aj pastieri. Výluh z nich používali v pálenom.

Do alpínskeho pásma chodilo poľovať len panstvo. Hlbokú dolinu ako kamzíči revír mal prenajatú Žufa, bobroveckú Kapitán a Tholt. Poľovnícke legendy doteraz spomína-

né pri poľovkách v revíroch boli pán Krásničan, Čajka, Rak-Pirgal a z Jalovca pán Staroň a Madaj. Raz na mostíku pod Liscom cestou na poľovku sa Rakovi-Pirgalovi posmyklo, spadol do hlbocíny jaloveckého potoka, z ktorého ho vytiahol pán Čajka. Odvtedy sa medzi ľudmi hovorí: „Rak do vody, čajka na vodu“.

Prvý úlovok kamzíka je zaznamenaný v roku 1912 miestnym horárom.

V roku 1909 v doline botanici objavili vzácný slovenský endemit, ktorý nikde inde na Slovensku nerastie, nenápadný kvietok Ďatelinu rumunskej (*Trifolium romanicum*).

Dolina Parichvost, pohľad z Babiek (vyznačené miesto, kde stála koliba)

Foto: P. Ballo

Málokto vie, že v minulom storočí v doline Parichvost býval salaš. Postavili ho Smrečianci, ktorým hora patrila. Neskôr ho predali Jalovčanom. Stál povyše odbočky do Hlbokej doliny pod žľabom Vyvieraníc, ktorý vyúsťuje do doliny Parichvost z Pachoľa.

Tohto na pohľad nehostinného vysokohorského prostredia sa vydávali na dlhú púť hore Jaloveckou dolinou s ovečkami najtvrdší chlapi z dediny. Najprv ale musel bača spolu s valachmi a honenlíkom v dedine pred ľudmi zložiť prírsahu. Tito ľudia u Bobrovčanov požívali úctu, cenili si ich rozvážnosť, dedinčania im neváhali zveriť na celé leto svoj skromný majetok. Chlapi naložili na koníka poživeň: múku, slaninu na halušky a koníkovi sa už len parilo z chvosta, odtiaľ názov Parichvost.

Pomaly sa zabúda, že bačom v tejto ľažko prístupnej doline bol aj Jano Tkáč, ktorý sa stal bobroveckou legendou.

Ľudia spomínajú, že to bol chlap ako hora s rukami ako lopaty. Povráva sa, že keď raz jeho syn vzpriečil v úzkej dedinskej uličke konský povoz vrchom naložený maštaľným hnojom, bača Jano bez problémov nadvíhol koniec voza a s ľahkosťou ho prehodil na správne miesto. Vrece zemiakov na chrbte do Parichvosta viedel vyniesť na jedno nadýchnutie.

Teraz v tomto kúte doliny už nepočúť zvončeky pasúcich sa oviec, len občas zakráka turistami vyrušený krkavec, alebo zapíska svišť. Vidieť kamzíka v týchto končinách je teraz už veľkou vzácnosťou. Rožky z nich sú teraz skôr vystavované ako trofej v ľudských príbytkoch.

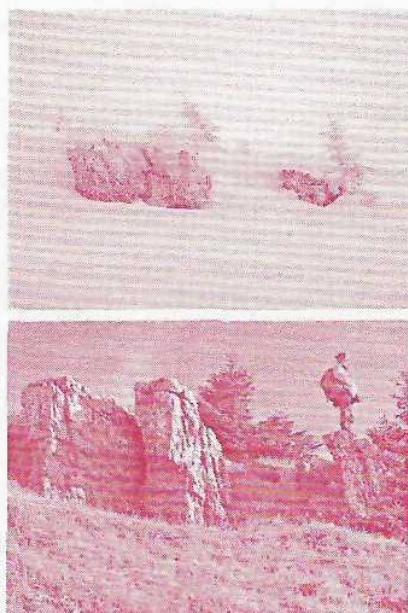
V Hlbokej doline pod Veľkým Vrchom (teraz Salatinom), ktorý vidno z Pastovníka spod Bobrovca, pásli Jalovčania a Trstania ešte pred 53 rokmi.

V dedine Trstené, tak ako všade na okolí, po žatve vyháňali ovečky na strniská, kde sa dokázali užiť až do príchodu snehov. Raz sa păť oviec stratilo. Hľadali ich všade, od bobroveckých Skladov až poza Dubovec. Prišla zima, majiteľia ovečky ozeleli, každý si mysel že ich niekto ukradol.

Trstania po jarných práčach išli do Hlbokej doliny poopravovať a vycistiť salaš na leto. Neverili vlastným očiam: v kolibke spokojne oddychovali všetky stratené ovečky z jesene, ba niektoré sa aj okotili! Ovečkám v doline asi chutila pastva, tak sa jeseňou rozbehli hore dolinou na „svoj“ salaš. Nikto nevedel, ako prežili zimu, ako sa ubránili šelmám, či na poživeň stačilo vyrbieť spod snehu suchú trávu a konáriky kričkov čucoredia. Aj keď boli vychudnuté, každý na Trstenom to považoval za zázrak!

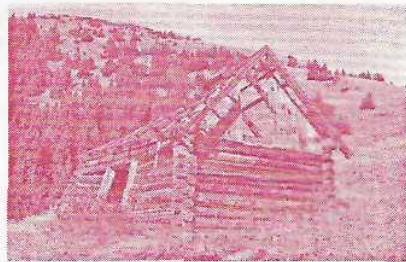
V oblasti okolo Babiek, do ktorej mal čo hovoriť aj urbár z Bobrovčeka, na Dolnom Červencí začiatkom minulého storočia pásla tiež známa a vážená osoba - František Vrabec, zvaný Badida. On rozšíril povesť o troch prefikáných babkách z Oravy.

„Pán Boh daj šťastia, bača, prišli sme pomôcť strihať ovce!“ Bača v dobrej vieri im požičal v tých časoch vzácné nožnice. Babky využili zaneprázdnosť baču, uchytili nožnice a rýchlo utekali hore strmým brehom. Keď ich bača zazrel, boli už pod vrcholom. Odpľul si a zahromžil: „Bodaj by ste skameneли!“ V tom momente im nožnice vypadli z rúk. Dodnes stojia tesne pod vrcholom Babiek tri skaly veľkosti človeka.

Tri skamenené babky pod vrcholom (zimný a letný pohľad) Foto: P. Ballo

Nad Nižným Červencom pri prameni Lopušieho jarku pod Babkami, ktorý nižšie preteká cez Lopušie, ďalej popod Sokolskú stenu, v ktorej sa ukrýva Školníkova dieira, dlhé roky kraľoval pri pasení javoriny na Štiavnom pán Jozef Turoň. O tomto pastierovi sa ústnym podaním zachovalo veľa veselých historiek o turistoch a hlavne turistkách z českých krajín. Tieto príhody sú doteraz vďačnou tému počas dlhých večerov na chate v Červenci. Po legende z úbočia Babiek zostal už len chátrajúci pamätník koliba „Turoňka“.

Koliba „Turoňka“ pod Babkami na Štiavnom

Foto: P. Ballo

Keby nie svetlých vápencov na Sivom vrchu, tatranská žula oproti v Salatíne by sa po roztopení snehu nerozjasnila. Oproti modrej oblohe v lete tu hrá rastlinstvo farbou dúhy.

Po jarných práciach sa kone a voly vyháňali na Poľanu pod Sivý vrch. Vypásali trávu až hore v Salatíne. Tam nazbierali síl na jesenné žatevne práce a t'ažkú prácu pri približovaní dreva v zime. Jedného dňa sa tam stratil statný vôl. Vtedy to bol celý majetok.

Celé tri dni pastieri hľadali kde sa mohol podiet'. Na pomoc prišli aj ľudia z dediny. Na tretí deň pastier, ktorý šiel nazriet' aj do Podválovcov, ostal stáť ako primrznutý z toho čo uvidel: veľký vôl rozkočmo pritláčal o starý smrek statného medveda, ktorý nejavil známky života. Pastier vysmädnutého a hladného vola t'ažko odohnal od už mŕtveho medveda. Príhoda sa dlhé roky rozprávala po celom Liptove.

Na priestrannej lúke Poľany stála pod kopčekom koliba. Raz pri veľkej letnej búrke, keď blesky bičovali bráľa Sivého vrchu sa z jeho vrcholu odtrhla obrovská skala. Letela dole žľabom priamo na Poľanu. Chlapci ukrytí v kolibe nemali tušenia, že kolibu preskočil veľký balvan, ktorý je doteraz zaklinený na kraji Poľany v lese. Pastieri mohli ďakovať len pánu Bohu, že ostali nažive.

Oddávna si ľudia z dediny spominajú na známeho a vychýreného pastiera jaloviny Jozefa Osadského. Naši starí otcovia sa s ním stretávali hore na Poľane pod Sivým vrchom, kde chodili ku statku so soľou na konských povozoch. Cestu ktorú používali, zobraza v roku 1958 povodeň a jej pozostatky v doline vidno dodnes.

Jalovina sa hore pásla až do príchodu jesene. Tá v tých výškach začína už začiatkom septembra. Pod prísnym dohľadom pastiera sa statok vypásol do „guľata“. Záhadné bolo, prečo sa statok ihneď z rána ponáhal na šťavnatú pastvu nad Bielym plieskom pod Sedlo Pálenica. Poliansky potok tam vytvára prekrásne meandre. Medzi zákrutami a tôňami potoka vyrastala aj za najväčšieho sucha šťavnatá vysokohorská kvetena. Bola to naozaj čaroráksna lúka.

Pastier Osadský so statkom pošiel aj vyššie, do južných úbočí vrchu zvanom Zuberec. Statok zavracal spoza Salatína popod Grapy až neskoro poobede. Zavše tam zazrel aj pytliača ozlomkrky utekajúceho nazad na oravskú stranu, od kiaľ príšiel.

Záhadu tohto čarovného miesta prezradil hájnik Jozef Šróba zo Zuberca v roku 1940. Dobre poznal a ochraňoval zverené urbárske lesy. Časť roku so svojou ženou prežíval hore v kolibke povyše Tatliakovho plieska, kde popásal svojich párov ovečiek a ostatný statok. Dole v Zuberci sa tešil u ľudí veľkej obľube. Chorým nosil liečivé bylinky, vedel dobre, čo im prospeje.

Jeden z jeho synov bol neskôr známy chatár Štefan Šróba zo Zverovky. Keď otec zostarel, bol slabý, nevládal chodiť a ležal už na smrteľnej posteli, prišli za ním synovia a pýtali sa: „Otec, čo by vám bolo treba, aby ste medzi nami pobudli dlhšie a boli ešte čiperný?“ Synom odpovedal: „Synovia moji, keby ste mi doniesli z tej Bobroveckej doliny z potôčika vody, ešte by som pobudoval medzi vami, ešte by som ozdravil“. Nedalo sa. Bolo to ďaleko. V tichosti sa pominul.

Od tých čias sa v Zuberci povráva, že voda, tečúca až spoza Salatína z Bobroveckej doliny je zázračná. Preteká pomaly, dlho obmýva vysokohorské bylinky, dobre je prevzdušnená, a je to najlepšia voda v širokom okolí! Statok veľmi dobре vedel, prečo je pastva pri zázračnej vode najlepšia v celej doline.

Zozbieran
Pavel Ballo 2006

O mesiacoch – z histórie obce

Máj

Život obce je ako život človeka. Rozvija sa, rastie, má svoje šťastné, ale aj nešťastné dni.

Dočítali sme sa, že v Bobrovci v 18. storočí zúril mor. Chorých odvážali do Brezovca (ten bol v tých časoch zalesnený). Jedlo svojim chorým nosili na Hôrky a tu sa aj dozvedeli kto zomrel. Miesto morového cintorína donedávna označoval drevený kríž.

Nešťastným pre obec bol aj rok 1851. Cholera si vyberala svoju daň. Zobraľa život 158 ľuďom, že ich nebolo viac, môžeme podakovať vtedajšiemu farárovi vdp. Petrovi Arvayovi. Dal vyprázdníť kostol a spraviť z neho lazaret, kde sa dobrovoľníci starali o chorých. Mŕtvyh pochovávali do spoločného hrobu.

Ďalším veľkým nešťastím bol katastrofálny požiar našej obce 31. januára 1899. O život prišlo 14 ľudí. Zhorelo 130 domov, nerátajúc do toho humná a sypárne.

Dňa 28. júla 1914 vypukla prvá svetová vojna, v ktorej padlo 70 Bobrovčanov.

V marci 1939 začali ďalšie nešťastné roky – druhá svetová vojna. V Bobrovci sa skončila 4. apríla 1945. V nej prišlo o život viac ako 70 ľudí z radov našich občanov, evakuantov a vojakov.

Zrnko múdrosti:

Čo je podstatné, to je pre ľudské oči neviditeľné.

Saint - Exupéry

Pranostiky:

- Pred Servácom niet leta, po Serváci niet mrazu.
- Za mokrým májom ide suchý jún.
- Štyri dni pred slniečným obratom (21. júna) a štyri dni po ňom, predzvestuje panujúcu chvíľu až do Michala (29. september).

Viete že...

- pred 145 rokmi (1861) sa v našej obci používala pečať s textom: „Szabadalmás város – výsadné mesto“.
- pred 35 rokmi (1971) sa v Červenci otvorila turistická chata
- pred 20 rokmi (1986) bol v Bobrovci postavený dom smútku

Bedlivé oko

Ked' vyletiš vyššie, vidíš viac, tak na krídach prvých sťahovavých vtákov, som si aj ja, bedlivé oko vyletelo ponad náš chotár. A čo to nevidím, horou sa zakráda akýsi odvážlivec, asi nesie soľ vyhladovaným srnkám. Pozriem lepšie, zvánky soli už niekto priniesol a ten, nie odvážlivec, ale opovážlivec ich ukladá do svojho ruksaka a odnáša, keby som ja, oko malo ruky, určite ho vyfliaskam.

Znižené IQ niektorých jednotlivcov, robí starosti ostatným. Ved' je to nenormálne nosiť odpadky do hory a vyhadzovať ich z auta okolo cesty. A ja som to všetko z tej výšky videlo a začalo som slzit' nad biedou v rozumovej oblasti našich ľudí.

Jún

Šťastné roky väčšinou bývajú spojené s rozvojom obce. Takým prým by mohol byť rok 1310. Vtedy Bobrovec nadobudol právo trhov. Toto právo sa stáročia realizovalo vo forme jarmokov:

- V pondelok po prvej pôstnej nedeli.
- 16. mája,
- 1. septembra a 4. jarmok bol 19. novembra.

S rozvojom obce bolo spojené aj založenie tesárskeho cechu v roku 1718. Zanechal po sebe pamiatku – stôl svätého Jozefa na strede obce.

Ďalším cechom bol murársky, založený v roku 1740. Murárov a stavebných robotníkov bolo vraj v obci viac ako roľníkov. Chodievali za prácou, väčšinou do Pešti. Na pamiatku zakúpil cech svietniky do kostola.

Rok 1767, bol rokom založenia muzikantského cechu, jediného na Slovensku. Aby aj po nich ostala pamiatka, postavili na strede obce kaplnku Svätého kríža. Za tých skoro 240 rokov, hrali Bobrovčanom a širokemu okoliu cimbalovky, dychovky a moderné tanecné hudby.

K udalostiam, ktoré prispeli k rozvoju obce, radíme: Stavbu chrámu sv. Juraja, prvej jednotriednej školy až po výstavbu terajšieho školského areálu, vybudovanie nových štvrtí obce, elektrifikáciu. Založenie celého radu spolkov, hasičského zboru, obecnej knižnice, spoločenských organizácií....

Záhradkári na Flóre Bratislava

V sobotu 29. apríla 2006 sa skupina 16 záhradkárov zo ZO SZZ v Bobrovci vybraťa navštíviť výstavu „Flóra Bratislava“. Aj napriek daždivému počasiu, sčasti pod dáždnikmi, sme si prezreli stánky ponúkajúce hlavne kvety a záhradné doplnky.

V hale výstaviska INCHEBA bol vystavený najstarší strom na svete, obklopený sochami dinosaurov, nakoľko rástol už vtedy, keď tieto tvory žili. Dômyselne boli naaranžované nádherné kvety a kry. Nakoľko počasie nebolo naklonené prechádzke po Bratislave, cestou domov sme navštívili veľké obchodné centrum IKEA a spokojní sa vrátili domov.

A.O

Dôchodcovia v akcii

Ako obvykle na jar si členovia ZO JDS v Bobrovci urobili brigádu v areáli MKS.

Tu sa dozvedeli o možnosti každú stredu až do konca júna, navštíviť Aquapark Tatralandia za akciový vstup pre členov JDS nášho okresu za 50,- Sk.

Skupina 15 členov z Bobrovca túto ponuku hned' využila a 10. mája 2006 sme sa boli vykúpať a relaxovať pri vodných masážach v bazénoch s 38°C vodou. Po vyhriatí dobre padlo zaplávať si v 28°C vode. Trojhodinový výlet do Aquaparku sa rozhodli členovia zopakovať. Iste sa k ním pridajú aj ďalší a využijú možnosť, ktorú nám toto zariadenie ponúka.

A. Olšovská

Medzinárodný úspech

Mesto Rožnov pod Radhoštěm v Českej republike bolo miestom konania 13. ročníka „Medzinárodnej interligy v jazde zručnosti (auto, traktor)“. Z Bobrovca sa na ňom zúčastnil Kristián Frian a obsadił pekné 3. miesto. Srdečne blahoželáme a prajeme veľa ďalších úspechov.

Na celoslovenskej súťaži

Členovia biblického krúžku po získaní prvého miesta v regionálnej aj diecáznej biblickej olympiáde sa zúčastnili celoslovenskej biblickej olympiády. Pod vedením Vdp. Mgr. Petra Bolibrucha sa ich vedomosti premenili na 3. miesto. Blahoželáme!

Pozvánka

na podujatia pripravené v rámci jubilejného roku Bobrovca

Vážení občania, rodáci a priaznivci Bobrovca, formou miestneho rozhlasu, plagátov a pozvánok vás budeme informovať o presných termínoch podujatí a akcií. Najbližšie nás čaká „Sadenie májov“, „Juniáles“ a „Sportový deň“.

Narodili sa:

marec - Lukáš Mičuda

Opustili nás :

marec - prof. Jozef Kubala, 89-ročný

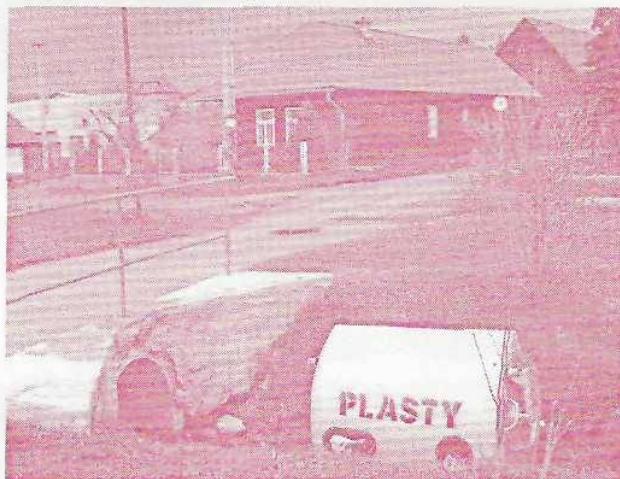
apríl - Františka Spišiaková, 95-ročná
Martin Kello, 82-ročný

Blahoželáme:

Klementíne Rusinovej	k 96. výročiu narodenia
Jánovi Mašurovi	k 80. výročiu narodenia
Jánovi Kellovi	k 75. výročiu narodenia
Vlaste-Márii Spilej	k 75. výročiu narodenia
Márii Fašiangovej	k 75. výročiu narodenia
Karolovi Gombovi	k 75. výročiu narodenia
Antonovi Fašiangovi	k 75. výročiu narodenia
Božene Šeligovej	k 75. výročiu narodenia
Bohumilovi Zábojníkovi	k 70. výročiu narodenia
Stanislavovi Lisému	k 70. výročiu narodenia
Jánovi Olbertovi	k 70. výročiu narodenia

Tento pohľad sa naskytol v nedeľu 30. apríla na nižnom konci. Niektorí občania Bobrovca, ak sa tak vôbec môžu nazývať, týmto spôsobom reprezentujú našu obec pred návštevníkmi, turistami, ktorých v tomto období bolo v obci viac než inokedy. Je len zarážajúce, že hluk pri vhadzovaní kontajnera do potoka, ohýbaní značiek pri miestnych komunikáciách si nik nevšimol. Škoda.

starosta obce

Kultúrny dom v Bobrovci

Ešte v apríli roku 2004 prihlásila obec Bobroveč projekt na dostavbu miestneho kultúrneho domu. Reagovala tak na výzvu Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR na predkladanie projektov v rámci Operačného programu Základná infraštruktúra, podopatrenie 3. 1. 4. Budovanie a rozvoj kultúrnej infraštruktúry. Potrebnú stavebnú projektovú dokumentáciu vyhotovila projekčná firma PROJEKTA v. d. Liptovský Mikuláš a samotný projektový spis a žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku spracovala v spolupráci s pracovníkmi obecného úradu nezisková organizácia A-projekt Lipt. Hrádok.

V decembri 2005 informovalo ministerstvo obec o schválení projektu v plnej mieri, teda vo výške 6 231 700 Sk. 75% tejto sumy predstavuje príspevok Európskeho fondu regionálneho rozvoja, 20% spolufinancovanie zo štátneho rozpočtu a 5% bude pochádzať z rozpočtu obce. Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku podpísala obec začiatkom marca 2006.

Po podpise zmluvy realizovala obec verejné obstarávanie, do ktorého predložilo svoje ponuky päť stavebných firiem. Úspešným uchádzcačom sa stala firma Petrus, s. r. o. z Liptovského Mikuláša, ktorá začne v júni tohto roku realizovať stavebné aktivity. Po dvadsaťtich mesiacoch trvania projektu bude v budove kultúrneho domu vymenené doterajšie kúrenie na tuhé palivo za elektrické, vzniknú nové priestory pre knižnicu a čítáreň, miestnosť pre stretnávanie sa redakčnej rady Ozveny z Bobrovca a kultúrno-spoločenských organizácií pôsobiacich v obci a rozšíri sa plocha viacúčelovej sály.